

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ' ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΟ ΠΟΥΦ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ὁ ψευδὴς πανηγυρικὸς ἐγκαθιδρύθη εἰς τὰς στήλας τοῦ Αἰῶρος, ὡς ἡ σκωρία ἐπικάθηται τοῦ σιδήρου. Ἐδημοσίευσεν προχθὲς τὸν Γενικὸν Ἰσολογισμόν τῆς πρώτης ἑξαμηνίας τοῦ 1882 τῆς Προνομιούχου Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας καὶ ἐξεθεύαζε τὰ εὐεργετήματά της ἐπὶ τῶν «πολυπαθῶν», ὡς δις καὶ τρίς ἐν τῷ αὐτῷ προλόγῳ ἐπαναλαμβάνει, κατόικους τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

Ἀκόμη ἐτόλμα νὰ διαβεβαιώσῃ, ὑψούμενος αὐτὸς εἰς Δὸν Κισῶτον καὶ ἐκλαμβάνων τὸ δημόσιον ὡς Σάγγχον Πάνσαν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα «θέλει ἐξ ὀλοκλήρου ἐκλείψει» — εἶναι αὐταὶ αἱ λέξεις τοῦ Αἰῶρος. — «διὰ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀρτισυστάτου Τραπεζῆς».

Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ θὰ περιμένητε νὰ ἴδῃτε ὅτι ἡ Τράπεζα αὐτὴ ἐβόηθησε τοὺς κατοίκους τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀρτις νὰ ἀγοράσουν γαίας, ὡς ποτε ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Κόβδεν καὶ ὁ Ἰάκωβος Ταϊλῶρ, οἱ μεγάλοι ἰδρυταὶ τῶν ὀνομασθεισῶν Freehold Land Soceties.

Ἀλλ' ἐὰν μόνον ἀναλογισθῇτε ὅτι αἱ Ρεκλάμαι αὐταὶ ἀναγράφονται ὑπὸ τοῦ τραπεζιτικοῦ Αἰῶρος, ἡ πίστις σας σαλεύεται καὶ χωρὶς νὰ ἐκπλαγῇτε, ἀναγινώσκετε ἐν τῷ παρὰ πόδῃ δημοσιευμένῳ Ἰσολογισμῷ ὅτι ἡ μόνη βοήθεια πρὸς τὴν γεωργίαν ἀναγράφεται ὑπὸ τὸν τίτλον χορηγήσεις εἰς γεωργοὺς καὶ κτηματίας, συμποσοῦμεναι αἱ μὲν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος εἰς δρ. 231,241, αἱ δὲ τῶν ὑποκαταστημάτων εἰς δρ. 4,050, τὸ ὅλον δρ. 236,297.

*Ὡδινεν Αἰὼρ καὶ ἔτεκε μῦν.

Μὲ αὐτὰς τὰς 235,297, ἐξ ὧν ἀμφιβάλλομεν ἂν αἱ 297 ἐδίδθησαν εἰς πτωχὸν γεωργόν. θὰ λυθῇ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα ὑπὸ τῆς προνομιούχου Τραπεζῆς, ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, ἀκόμα καὶ ἂν παρ' ἐλπίδα, λέγει ὁ Αἰὼρ, ἡ Κυβέρνησις δὲν προσέλθῃ εἰς ἀρωγὴν αὐτῶν.

Ποία δὲ εἶναι ἡ ἀλήθεια;

Ὅτι ἡ Τράπεζα αὐτὴ ὡς νόθον τέκνον χρηματιστικῆς ἐπιχειρήσεως φέρεται μεθ' ἑαυτῆς τὴν κακομοιρίαν παντὸς νό-

θου καὶ μεθ' ὅλον τὸν ἄγριον τόκον τῆς τοῦ 8 ο/ο, τὸ ὁποῖον θὰ πῇ ὅτι αἱ Νέαι Ἐπαρχίαι εἶναι ὑπόδουλοι ἀκόμη οἰκονομικῶς, καὶ τὸ προνόμιον τοῦ χαρτονομίσματος ὅπερ ἔχει, κατέληξεν εἰς τὸ τραγικὸν μέρισμα τῶν δρ. 2,50, ὡς ἐλεημοσύνην καὶ κοροϊδίαν συνάμα, κατὰ μετοχὴν.

Τὰ μεγάλα ποσὰ κατεπόθησαν ὑπὸ τῶν μεγάλων καρχαριῶν κατὰ τὸ ἀρχικὸν παιγνίδι τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας καὶ τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν μετοχῶν, καὶ τώρα οἱ μικροὶ μέτοχοι παραπέμπονται ν' ἀγοράσουν μαρίδες με τῆς δύο καὶ τενηντὰ των!

Πολὺ δὲ παρήγορος εἶναι ἡ ὑπόμνησις τοῦ Αἰῶρος ὅτι καὶ ἡ ἀπαισίας μνήμης κατεργαρεῖται Μπάνκα τῆς Γαλλίας Union Générale, τῆς ὁποίας προχθὲς ἀκόμη οἱ διευθυνταὶ κατεδικάσθησαν εἰς πολυετὴ εἰρκτὴν, καὶ αὐτὴ κατ' ἀρχὰς ὀλίγα ἐδίδε κέρδη.

Τὸ ὁποῖον θὰ πῇ ὅτι καὶ ἡ Ἡπειροθεσσαλία ἡ πρέπει νὰ διδῇ τῆς δύο καὶ πενήντα ἢ θὰ τὸ ρίξῃ εἰς τὴν κατεργαρίαν καὶ τότε τὸν ἀγαθὸν Διοικητὴν τῆς κ. Μαθιοῦδάκην θὰ τὸν διαδεχθῇ κἀνένας ἄλλος Μποντοῦ, ὅστις θὰ τινάξῃ ἐπὶ τέλους τὰ μυαλά του ἀναφωνῶν : Ἀποθανεῖτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. . . μετόχων!

Ἔως ὅτου ὁμως ὁ ἀξιότιμος Κ. Μαθιοῦδάκης κυβερνᾷ, οἱ μὲν γεωργοὶ τῆς Ἡπειροθεσσαλίας θὰ μοιράζωνται τὰς 297 δραχμάς των, διότι αἱ 235 ἑλιάδες θὰ ἐδόθησαν εἰς μεγάλους κτηματίας, μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντας μετὰ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, οἱ δὲ πτωχοὶ μέτοχοι μετὰ τὰς δύο καὶ πενήντα των καὶ μετὰ τὴν μαρίδα των. . . τοῦ Φαλήρου.

Ἀηληπισμένος.

ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΤ' ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΤ' ΜΑΣ)

29 Ἰανουαρίου 1883.

Τὸ βερολιναῖον δημόσιον ἀναμφερσίτως πλείον συνεκινήθη ἐκ τοῦ ναυαγίου τῆς Κιμβρίας ἢ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου Χογενζόλερν πρίγκιπος τῆς Πρωσσίας. Καὶ οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ κακίσῃ τὸ κσινὸν ὅτι εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν αἰσθημάτων του ἡ

ἀπώλεια πεντακοσίων ἀνθρώπων ἐβάρυνε πλείοτερον τῆς ἀπωλείας ἐνὸς πρίγκηπος, ἐν ᾧ καὶ αἱ μᾶλλον ἐγκωμιάσασαι αὐτὸν ἐφημερίδες ἀνεγνώρισαν ὡς μεγαλειότερα προτερήματα, τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν θῆραν καὶ τὴν ἵππασίαν, τὸ οἰκογενειακὸν στρατιωτικὸν του ἥθος καὶ τὴν ἀληθῶς πολῦτιμον αὐτοῦ συλλογὴν ὄπλων. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐπίσης δύναται νὰ μὴ ἐπαινέσῃ τὴν αὐλὴν, ἥτις, ταῦτα ἴσως σταθμίσασα, οὐδαμῶς ἐπεχείρησε νὰ καταπλήξῃ τοὺς πολίτας διὰ μεγαλοπρεποῦς κηδείας καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ οὕτως εἰπεῖν πένθος διὰ λαμπρότητος ἡγεμονικῆς. Τούναντίον, ἀντὶ νὰ παραγγείλῃ τῷ πρωθυπουργῷ *ν' ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς ἴσω καὶ ἕξω γερμανοὺς τὴν ἀπώλειαν ἣν ὑπέστη ὁ βασιλικὸς οἶκος*, 1) ἐκήδευσεν ἡ ἐκλαυσε τὸν ἀγαθὸν πρίγκηπα ἐν τῷ κύκλῳ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῶν συγγενῶν του καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀρχῶν, ἐποίησατο δὲ τὴν ἐπίσημον ἐκφορὰν αὐτοῦ περὶ ὥραν 8 μ. μ. τῆς Τετάρτης σεμνοπρεπῶς καὶ ἀθροῦσως διὰ τῆς Behren strasse, τῆς παραλλήλου τῆς ὑπὸ τὰς Φιλλύρας ὁδοῦ (Unter den Linden), ὅπου συνωστιζόμενον πλῆθος μάτην ἀνέμεινε νὰ τὴν ἴδῃ παρελκύνουσαν.

Ἀλλὰ τῆς *Κιμβρίας* ἡ ὑπὸ τοῦ *Σουλτάνου* καταπόντισις, ἥς τὰς λεπτομερείας ἤδη θὰ ἐμάθετε, συνεκίνησεν ἀληθῶς πάσας τὰς τάξεις. Διότι ἐκτὸς τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων τῆς φορικαλέας καταστροφῆς, συναπωλέσθησαν ἐν αὐτῇ πρόσωπα δημοφιλῆ ἐν Βερολίνῳ, αἱ ἀοιδοὶ ἀδελφαὶ *Ρόμερ* καὶ οἱ Ἰνδοὶ τοῦ *Καστανεῖου πανοράματος* (Castan's Panopticum).

Αἱ ἀδελφαὶ *Ρόμερ* ἐξετρέλαναν ἄλλοτε τοὺς βερολιναίους. Ἡ εἰδικότης των ἦτο πρῶτον ἡ καλλονὴ καὶ δεύτερον τὸ ἄσμά των, μεστὸν λαρυγγισμῶν ἀπομιμουμένων τῆς ἀηδόνος τὸ κελάδημα. Διὸ καὶ αἱ ἀηδόνες (die nachtigallen) ἦτο τὸ ὄνομα ὅπερ τοῖς ἐδίδεν τὸ κοινόν.

Οἱ δὲ Ἰνδοὶ τοῦ πανοράματος ἐξετρέλανον τὰς βερολιναίας. Εἰδικότης των ἦτο ἡ εὐμέλεια τοῦ καταστίκτου σώματος αὐτῶν καὶ τὸ μελαφὸν τῆς σαρκὸς, τὸ ξενίζον δι' εὐρωπαϊόν. Λίαν κωμικὰ ἀνεκδότα ἀνέφερε περὶ τοῦ θιάσου τούτου τῶν ἀγγίων Ἰνδῶν ὁ γερμανικὸς τύπος, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν κορωνίδα κατέχει τὸ ἐξῆς.

Ὅτε οἱ Ἰνδοὶ εὕρισκοντο ἐν Ἀνοθέρω, κόρη μεμνηστευμένη ἡράσθη τοῦ ἀρχηγοῦ ἐμμανῶς. Ὅτε δ' ἐκεῖθεν ἀναχωρήσαντες ἐφθασαν εἰς Βερολίνον, ἡ κόρη ἀπέστειλε πρὸς τὸν περιάγοντα τὸν θίασον γερμανὸν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸ ρυπαρὸν ἀντικείμενον τοῦ ἐρωτὸς τῆς καὶ τὴν φωτογραφίαν αὐτῆς. Ἡ ἐπιστολὴ ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς γερμανικαῖς ἐφημερίσιν ἀνευ τῆς ὑπογραφῆς τῆς. Ὡμολόγει δ' ἐν αὐτῇ ἡ γερμανὶς τὸν διακαέστερον ἔρωτα πρὸς τὸν ἀπεχθῆ Ἰνδόν, ὃν ἐξεθείαζεν ὡς τύπον ἀνδρός. Ἐξέφραζε δὲ βαθεῖαν λύπην, ὅτι εἶνε δεσμευμένη διὰ μνηστείας καὶ δὲν δύναται ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δυσειδῆ ἡμίγυμνον ἱππότην τῆς. Ἡ δημοσιεύσασα τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ἐφημερίς ὑπεστήριξε, ὅτι ἐκ μὲν τῆς φωτογραφίας ἡ γράφουσα κόρη φαίνεται ὡραιότατη, ἐκ δὲ τῆς ὑπογραφῆς ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνήκουσα εἰς λίαν διακεκριμένην οἰκογένειαν τοῦ Ἀνοθέρου.

Ἐμνήσθη ἐν ταῦθα τῶν Ἰνδῶν τούτων διότι διεδραμάτισαν τρομερὸν πρόσωπον κατὰ τὸ θλιβερὸν ναυάγιον, φονεύοντες διὰ τῶν λογχῶν των ἐξ ἀπελπισίας, τοὺς προσπαθούντας νὰ σωθῶσιν ἐπιβάτας.

Ἐκ τῶν μᾶλλον διατυμπανισθέντων τελευταίων εἶνε ἡ

Σ. Σ. Ὑπαινιγμὸς ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἑλληνοπούλας βασιλοπαιδός.

ἀθώωσις τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ Μῶμσεν. Ὡς γνωστὸν, καὶ ὑμῖν ἴσως, ὁ μέγας ἱστορικὸς ἀγορεύων κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων του, ἔκρινε δέον οὐχὶ μόνον νὰ διακηρύξῃ ὅτι δὲν εἶναι ὁπαδὸς τῆς τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς (Schwindelpolitik), ἀλλὰ καὶ ὁρμῆως νὰ στιγματίσῃ αὐτήν. Ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ μολὶς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀγορεύσεως, κατήγγειλεν ἐπὶ ἐξουδρῖσαι τὸν γηρκίον καθηγητήν. Διότι ὁ ἐπονομασθεὶς σιδηροῦς ἀρχικαγγελάριος ἐλάχιστον δείκνυται σιδηροῦς πρὸς τὰς ἐναντίον του προσωπικὰς προσβολὰς. Τούναντίον, τοσοῦτον εὐαίσθητα ἔχει τὰ νεῦρα ὅσον ἀφορᾷ ταύτας, ὥστε, διηγούνται ὅτι, ἔχει ἐντύπους μὲνύσεις, ἃς ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἀποστέλλει αὐθωρεῖ τῷ εἰσαγγελεῖ, συμπληρῶν μόνον αὐτάς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μνηνομένου, τοῦ εἵδους τῆς προσβολῆς καὶ τῆς ὑπογραφῆς του!

Εἶνε δ' ἀληθῶς παροιμιώδης ἡ πληθὺς τῶν δικῶν ἃς μέχρι τοῦδε ἔχει προκαλέσει, πολλάκις δι' ἀσημάντους νύξεις. Γερμανικὴ τις ἐφημερίς ὑπελόγιζεν ἐπ' ἐσχάτων ὅτι ἂν τὸ ἄθροισμα τῶν ποινῶν ἃς ὑπέστησαν οἱ κατὰ καιροὺς ὑπ' αὐτοῦ μνηυθέντες, ὑφίστατο ὁ Βίσμαρκ αὐτὸς, ἅπας ὁ μέχρι σήμερον βίος αὐτοῦ δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσει διὰ τὴν ἀπότισιν αὐτῶν!

Ἡ κατὰ τοῦ Μῶμσεν κατηγορία εἶχε τοῦτο τὸ καινοφανές, ὅτι ὁ γεραρὸς κατηγορούμενος, ἀπολογούμενος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐπιτηδεῖω προσέβαλεν ἄλλους συναδέλφους του οἵτινες μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς οὐδαμῶς ἐφαντάζοντο ἴσως ὅτι ἦσαν ἀναμειγμένον ἐν τῇ ἀρχικῇ καὶ γενικωτέρᾳ προσβολῇ. «Οὐδαμῶς ἀπεκάλεσα, εἶπε, τὸν Βίσμαρκ ἀπαταιῶνα τυχοδιώκτην (scwindler), ἀλλ' ὡμίλησα κατὰ συστήματος πολιτικοῦ ὅπερ θεωρῶ ὀλέθριον καὶ ἴσως πλείοτερον δίκαιον ὅπως μὲ μνηύσωσιν θὰ εἶχον οἱ ἔνθερμοι ὁπαδοὶ αὐτοῦ, οἱ ἀπὸ καθέδρας κοινωνισταί!»

Τὸ τελευταῖον βέλος προφανῶς ἐξετοξεύετο κατὰ τοῦ πρωτοτύπου καθηγητοῦ τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου κ. Βάγνερ, ὅστις ἔκτοτε μῆνιν κελαινὴν τρέφει κατὰ τοῦ σοφοῦ γέροντος, οὕτινος τὴν τρις δικασθεῖσαν ὑπόθεσιν ταύτην οὕτως ὥρισεν ὁ συνήγορος αὐτοῦ. «Ἡ δίκη αὕτη, εἶπεν, ἀγορεύων ὁ συνήγορος τοῦ Μῶμσεν, δὲν εἶνε ἐκ τῶν συνήθων· διότι πρόκειται νὰ δικασθῇ διαφορὰ μεταξὺ ἐνὸς δημιουργοῦντος ἱστορίαν καὶ ἐνὸς συγγραφέοντος τοιαύτην». Ἀλλ' ὁ δημιουργὸν ἱστορίαν ἀρχικαγγελάριος ἐδῶ ἡττήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἱστοριογράφου, οὕτινος ἡ ἀθώωσις κατ'ὑφρανε τοὺς φιλελευθέρους.

Ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν πάσης πλέον πληροφορίας περὶ τῶν εἰκοσιεπτὰ ἐκατομμυρίων μάρκων ἅτινα κατέλιπεν ὁ ἀποθανὼν πρίγκηψ Κάρολος καὶ πάσης περιγραφῆς τῶν πολυαριθμῶν καὶ πολυτελεστάτων δώρων, ἅτινα προσηνέχθησαν ὑπὸ διαφόρων μεγαλειότητων, ὑψηλοτήτων, κοινοτήτων, πόλεων καὶ συντεχνιῶν, τῷ πρίγκηπι διαδόχῳ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν λίαν ἀθροῦσως ἐορτασθέντων ἐν τῇ αὐλῇ ἀργυρῶν γάμων του, ἐστράφη καὶ πάλιν περὶ τὰ πολιτικά. Διὸ καὶ ἐκ τούτων δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ μνημονεύσω τοῦ τελευταίου ἐν τῇ γερμανικῇ διαίτῃ (Reichstag) λόγου τοῦ Ρίχτερ, ἐνὸς τῶν κορυφαίων ἀντιπάλων τοῦ Βίσμαρκ.

Ὁ λόγος οὗτος συνεκίνησε τὰς κατωτέρας τάξεις τῆς γερμανικῆς κοινωνίας καὶ ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίαν τὰς τῶν εὐγενῶν ἐγένετο δὲ ἀντικείμενον λίαν ζοηρᾶς συζητήσεως μεταξὺ τοῦ φιλελευθέρου καὶ τοῦ συντηρητικοῦ τύπου. Διότι ὁ ἀρχηγὸς τῶο φιλελευθέρων ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ προϋπολο-

γισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διὰ μακρῶν, ἀναπτύξας ἰδέας αἰτινες ὑπεθάλλοντο μὲν παρὰ πολλοῖς ἴσως, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τοῦ Ρίχτερ ἐξεστομίσθησαν διὰ πρῶτην φορὰν μετὰ πρωτοφανοῦς τόλμης ἀπὸ βήματος τόσον ἐπισήμου. Εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποστείλω ὑμῖν εὐπρόσωπον περὶληψιν τοῦ λόγου τούτου, διότι τοῦτο καὶ χρόνον καὶ χῶρον πολὺν θ' ἀπήτει, ἀλλ' ἀναγράφω ἐνταῦθα ὥχρον σκελετὸν αὐτοῦ.

Ἐξήτασε τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ εὗρεν αὐτὴν οἰκτρὰν. Ἡ τάξις τῶν προγυμναστῶν ὑπαξιωματικῶν ἀποτελεῖται, κατ' αὐτὸν, ἐκ χωρικῶν ἀξέστων, οἵτινες ἔμαθον μὲν ὀλίγα γράμματα ἐν τῷ στρατῷ, ἀλλ' ἀμοιροῦσι πάντῃ ἀγωγῇ. Καὶ ἀνέφερε πολλά λυπηρὰ παραδείγματα τῆς βαναυσότητος καὶ τῆς πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους κακῆς συμπεριφορᾶς των. Μόνον μέσον προλήψεως τῶν δυσαρέστων γεγονότων εὗρεν ὅτι θὰ ἦτο ἂν οἱ κκ. ἀξιωματικοὶ οὐχὶ μόνον ἀδιαλείπτως παρίσταντο εἰς τὰ γυμνάσια ἀγρόνως ἐπιτηροῦντες, ἀλλὰ καὶ συγκατέβαινον αὐτοὶ νὰ προγυμνάζωσι τοὺς νεοσυλλέκτους. Εἶνε δὲ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον δι-καϊότερον κατ' αὐτὸν, ὅσῳ καὶ περισσότερον μισθὸν λαμβάνουσιν οὗτοι καὶ εὐμοιροῦσιν καλῆς ἀγωγῇ καὶ ἀναπτύξεως. Ἀπὸ τούτου δ' ὀρμώμενος ὁμίλησε περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν στρατιωτῶν, οὗτινος καταδείξας τὸ γλίσχρον καὶ ἀνεπαρκὲς πρότεινε τὴν αὐξήσιν ἀνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ δι' ἄλλων οἰκονομιῶν. Καὶ ὡς τοιαύτας πρότεινε τὴν περικοπὴν τῶν παχέων μισθῶν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ τὴν κατάργησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν πολυτελῶν καὶ δαπανηρῶν σωματίων καὶ πρὸ πάντων τῆς αὐτοκρατορικῆς σωματοφυλακῆς, ἥτις κυρίως ἐγένετο ἀντικείμενον τῶν αἰχμηροτέρων βελῶν τῆς νευρώδους ὁμιλίας τοῦ ῥήτορος, ὅστις ὑπεδήλωσε ὅτι δὲν ἐννοεῖ σχεδὸν τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς της. Καὶ ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ εὕρισκονται οἱ πλείονες εὐγενεῖς ὡς ἀξιωματικοί, ἤτο ἀδύνατον νὰ διεκφυγῇ ἡ εὐγένεια τὴν καυστικότητά της εὐγλωττίας του. Ἠθέλησε λοιπὸν ν' ἀφελθῇ ἐλευθέρᾳ ἡ εἴσοδος τοῖς ἱκανοῖς ἐκ τῶν ἀστῶν εἰς τὰ σώματα καὶ τοὺς στρατιωτικούς ἐκείνους βαθμοὺς οἵτινες ἐπεφυλάχθησαν, οὕτως εἰπεῖν, μόνον διὰ τοὺς εὐγενεῖς. Ἐδήλωσεν ὅτι λίαν εὐχαρίστως θὰ ἐβλεπε παρὰ τὰ ὀνόματα τῶν τόσων εὐγενῶν καὶ ὀλίγους Μύλλερ καὶ Σχούλτσενδες, ἥτοι διακεκριμένους ἀστούς, ἀλλὰ φέροντας ὀνόματα τὰ ὅποια φέρει τὸ ἡμισυ τῆς Γερμανίας. Καὶ ὅταν τῷ παρετηρήθη τὸ πολυδάπανον τῶν θέσεων τούτων, ἀντιπαρετήρησεν ὅτι προτιμᾷ νὰ βλέπῃ τοὺς υἱοὺς τῶν κεφαλαίουχων καὶ τραπεζίτῶν ὡς ἀξιωματικούς δαπανῶντας πολλὰ ἐκ τῶν ἰδίων ἢ εὐγενεῖς δανειζομένους παρὰ τούτων ἵνα δαπανήσωσι τὰ πολλὰ ταῦτα! Ἐν γένει δὲ ἡ ὁμιλία του περιστράφη περὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης τῶν ἐν τῷ στρατῷ λαϊκῶν στοιχείων καὶ μικρῶν βαθμοφόρων.

Εἶναι λοιπὸν εὐνόητος ὁ λόγος τῆς θυέλλης, ἣν διήγειρεν ὁ πάσης σπουδῆς ἄξιος λόγος οὗτος. Ἐδρεψεν ἐξ ἴσου σκώμματα καὶ ἐπιδοκιμασίας. Ἐκ τῶν πρώτων δέον ν' ἀναφέρω τὰ τοῦ ἀντισημιτικοῦ σατυρικοῦ φύλου ἢ *Αἰλήθεια* (*Die Wahrheit*) ὅπερ ἀφιέρωσεν ὅλην τὴν ὕλην καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ του εἰς σατυρισμὸν τοῦ Ρίχτερ, ὅστις δι' αὐτὴν ἐπὶ πλέον ἔχει καὶ τὸ ἐλάττωμα νὰ κατὰγεται ἐξ Ἰουδαίων. Μία ἐκ τῶν εἰκόνων αὐτῆς παριστᾷ τὸν αὐτοκράτορα ἐνδεδυμένον τὴν μεγάλην στολὴν τοῦ σωματοφύλακος καὶ συλλαμβάνοντα τὸν Ρίχτερ, παριστάμενον ὡς νάνον, εἰς ἐν τῶν παραθύρων τοῦ *Reichstag*, ἂν οὐ εἶναι ἀνηρτημένη ἢ σημαία τοῦ σώματος τῆς σωματοφυλακῆς με-

τὰς χρονολογίας τῶν πολέμων καθ' οὓς τὸ σῶμα ἠνδραγάθησεν. Ὁ Ρίχτερ συλληφθεὶς δεικνύει γελῶν ταύτας, ἐνῶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐγείρων τὴν χεῖρα ἵνα τὸν ραπίσῃ, λέγει αὐτῷ: *Unverschämter! (Unverschämter Wicht!)*

Ἀλλὰ τὰ σοβαρὰ φύλλα, φίλα τε καὶ πολέμια, ἀπέδωκαν πολλὴν βαρύτητα εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ρίχτερ, καὶ εἰδικὰ ἄρθρα μετὰ σαφηνείας καὶ γνώσεων γεγραμμένα, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὸν λόγον τούτον εἶχον θέμα. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι σχεδὸν ἐξκντλήθη τὸ ζήτημα. Διότι ὁ ἐδῶ τύπος... Φαντασθῆτε ὅτι ἀπεπειρώμην νὰ δείξω πῶς ἐννοεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ τὰ ἀληθῶς ζωτικά καὶ σπουδαῖα ζητήματα ὁ γερμανικὸς τύπος καὶ ἐλησμονοῦν ὁ ἄθλιος, ὅτι ὁμιλῶ πρὸς κοινὸν ἐλληνικόν, ὅπερ καθ' ἡμέραν ἀπολαμβάνει τῶν σπουδαιοτάτων ἐλληνικῶν ἐφημερίδων μας. Αἰτινες ἢ λύουν ὅλα τὰ ζητήματα εἰς δύο γοχημὰς, ἢ τὰ δένουν διὰ τῆς σοφωτέρας ἀμαθείας εἰς δέκα μεγαλοσχήμεους στήλας. Πρὸς τοιοῦτον λοιπὸν κοινόν, ἔχον τοιοῦτον ἐξοχον τύπον, ἠθέλησα νὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ γερμανικοῦ τύπου, τοῦ νάνου τούτου ἀπέναντι τοῦ πανσθενοῦς ἐλληνικοῦ!

P.

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη 26 Ἰανουαρίου

Πεπυκνωμένοι ἐπὶ τῶν θέσεων αὐτῶν οἱ συμπολιτευόμενοι, καὶ ἡ ἐναντία πτέρυξ ἡραιωμένη. Ἐξω δὲ ὁ οὐρανός, τὸν ὅποιον ἀπὸ τοῦ θεωρείου μας διακρίνομεν διὰ τῶν παραθύρων τοῦ ἀπέναντι θεωρείου τῶν Κυριῶν, εἶναι ἀπαίσιος. Βρέχει. Ἀπ' ἐναντίας τὸ θεωρεῖον παρέχει τὴν αἰσιωτέραν ὄψιν, πλήρες, καὶ ἀπὸ πολλοῦ καραδοκοῦν τοιοῦτον ἐρατεινὸν πλοῦτον. Ὡς πρὸς τὴν Ροζοῦ, αὕτη πλέον εἶναι ὁ ἐπιούσιος ἄρτος.

Ἡ μόνη συνεδρίασις, καθ' ἣν αἱ ἐπερωτήσεις ἐλάχιστον μέρος κατέχουσιν. Ὁ *Στεφανίδης* δύο λόγια, τρία τέσσαρα οἱ Κύριοι *Μαυρομιχάλης* καὶ *Πικουλᾶκης*. Καὶ ὁ *Δουζιῆς*, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπερωτήσις εἶναι ἀνάλατον φαγητόν, δὲν λησμονεῖ τὴν αἰωνίαν διαχυτικωτάτην γκρίνην του, ἐρωτῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν τίνα μέτρα ἔλαβε περὶ... καταστολῆς τῶν τρικυμιῶν, καὶ τίνα γνώσιν ἔχει τοῦ ἀνακοινωθέντος περὶ τούτου ὑπομνήματος ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ.

Ἡμερησία διάταξις φωνεῖ τὸ στόμα τοῦ Προέδρου, καὶ ἄρχοντ' ἐπιψηφίζόμενα ἄρθρα τινα· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὑπόκωφός τις συνταραχὴ παρατηρεῖτ' ἐγειρομένη εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ ὁ κ. *Ζυγομαλάς* διακόπτων τὴν ἀρχομένην συζήτησιν, προσπαθεῖ νὰ εἴπῃ κάτι τι, ἀλλὰ διακόπτεται καὶ οὗτος ἀποτόμως, ὡς ἀναδεχθέντος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιδητικώτερον νὰ παραστήσῃ τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν βουλὴν. Τὸ αἷτιον τῆς τοιαύτης τροπῆς εἶνε ἡ ἀναγγελθεῖσα εἰδήσις περὶ Κουμουνδούρου, διατελοῦντος πλέον εἰς τὰς ἐσχάτας αὐτοῦ στιγμὰς.

*

«Ἀπαισία εἰδήσις, λέγει ὁ κ. *Δεληγιάννης*, ἀναγκάζει τὰ πλείστα τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἅτινα θὰ ἐλάβανον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, νὰ μεταβῶσιν ἀλλαχοῦ φρονῶν ὅτι πρέπει νὰ διακόψωμεν τὴν συνεδρίαν».

Ἀλλ' ἡ συμπολιτεῦσις μένει καρφωμένη εἰς τὴν θέσιν